

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 9 października 1957 r.

w sprawie branżowych zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy fakturowanych i nie fakturowanych opakowań sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

2. W rozumieniu zarządzenia opakowaniem fakturowanym jest opakowanie, którego cena nie jest wliczona w cenę towaru; opakowaniem nie fakturowanym jest opakowanie, którego cena jest wliczona w cenę towaru.

3. Wykaz podstawowych opakowań fakturowanych i nie

fakturowanych zawiera załącznik do zarządzenia pod poz. I lit. a) i b).

§ 2. Za dostawcę uważa się podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej przedsiębiorstwo, które zapakowało oraz dokonało wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — przedsiębiorstwo, na które wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

§ 3. 1. Opakowanie należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania powinny być przechowywane w warunkach higienicznych.

3. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy kryte miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

4. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego towaru niż ten, dla którego przeznaczone jest opakowanie.

§ 4. 1. Odbiorca, który otrzymał artykuł w opakowaniu wymienionym w § 1 ust. 1, obowiązany jest opakowanie po jego opróżnieniu odsprzedać dostawcy, który obowiązany jest je nabyć. Odbiorca może być zwolniony od tego obowiązku w przypadku, gdy odsprzedaje otrzymany artykuł w tym samym opakowaniu innej jednostce.

2. Odbiorca, który odsprzedaje artykuł w opakowaniu, powinien wskazać nabywcy, komu zwolnione opakowanie należy przesłać i kto za nie zapłaci.

3. Dostawca może w umowie, dodatkowej dyspozycji, akceptacji zamówienia albo w fakturze wskazać odbiorcy jednostkę, której zwolnione opakowanie należy przesłać i która za to opakowanie zapłaci.

4. Dostawca ponosi odpowiedzialność za zapłatę należności przez wskazanego przez siebie nabywcę opakowania.

§ 5. 1. Dostawca sprzedaje opakowanie fakturowane po cenach zgodnych z obowiązującym cennikiem.

2. Odbiorca odsprzedaje dostawcy opakowanie fakturowane po cenach:

- 1) ustalonych w ust. 1, gdy nadaje się do ponownego użytku bez przeprowadzania remontu,
- 2) ustalonych w ust. 1, pomniejszonych o wartość uszkodzonych bądź brakujących elementów opakowania, według cen podanych w załączniku (poz. II, pkt 1—4).

§ 6. 1. Na opakowaniach sprzedawanych fakturowanych powinny być uwidocznione nazwa i adres jednostki, która artykuł opakowała, oraz symbol „odsp.”.

2. Odbiorca obowiązany jest odsprzedać opakowania (skrzynki, faski i stoje o pojemności 6 l) — po oczyszczeniu, a beczki śledziowe powinny być opróżnione z zalewy (solanki) oraz z odpadków rybnych.

§ 7. 1. Odsprzedaż opakowań sprzedawanych nie fakturowanych następuje na podstawie porozumienia między dostawcą a odbiorcą po cenach zgodnych z obowiązującym cennikiem, pomniejszonych o 50%.

2. W przypadku gdy odbiorcy lub jednostki im podległe sprzedają konsumentom opakowania wraz z towarem, odbiorcy obowiązani są — na żądanie dostawcy — do skupu tego rodzaju opakowań i do ich odsprzedaży dostawcom po ustalonych cenach skupu, powiększonych o marżę skupu.

3. Odsprzedaży podlegają tylko opakowania nie uszkodzone, zewnętrznie i wewnętrznie czyste.

§ 8. Opakowania sprzedawane fakturowane powinny być odsprzedawane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru.

§ 9. Opakowania nie nadające się do ponownego użytku ani też do remontu (powyżej 50% zniszczenia) traktować należy jako odpadki.

§ 10. 1. Koszt transportu przy odsprzedaży opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysyłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu przeznaczenia.

2. Opakowania należy przysyłać najtańszym środkiem transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1667).

3. Wysyłający obowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika oraz instrukcją dostawcy.

4. W przypadku gdy opakowania składają się z kilku elementów, należy wysyłając opakowania przekazać wszystkie ich elementy.

5. Przy wagonowych wysyłkach opakowań pustych odbiorca obowiązany jest na wewnętrznej ścianie wagonu, w widocznym miejscu, umieścić specyfikację (protokół załadowania).

§ 11. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewoza wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewoza, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 12. 1. Jeżeli obowiązujące przepisy regulują tryb odbioru towaru i zgłaszania reklamacji dotyczących dostarczonego towaru, przepisy te stosuje się odpowiednio do odbioru opakowań przez odbiorcę i zgłaszania reklamacji dotyczących opakowań. W szczególności ustala się, że towar wysyłany jest atestowany łącznie z opakowaniami.

2. W braku tych przepisów stosuje się zasady określone w § 13.

§ 13. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub zakładu dostawcy albo dostarczony przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowania i stwierdzić ewentualne wady i braki w formie protokołu, sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeżeli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 4 dni od dnia odbioru towaru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad — sporządzić komisyjnie protokół i zgłosić reklamacje zgodnie z obowiązującymi przepisami, załączając jednocześnie odpis protokołu przyjęcia.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę z podaniem wartości uszkodzeń w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Niestawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego zastrzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie — odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi dostawcę o stwierdzonych protokołarnie wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

§ 14. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy powinno nastąpić w ciągu 7 dni od dnia ich wykrycia.

§ 15. Przy odbiorze i ustalaniu braków i wad opakowań (pustych) przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 13 i 14.

§ 16. Zarządzenie nie dotyczy opakowań dla towarów przeznaczonych na eksport.

§ 17. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 15 lipca 1953 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi (Monitor Polski Nr A-82, poz. 977).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: *St. DarSKI*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia
9 października 1957 r. (poz. 514).

I. Wykaz podstawowych opakowań:

a) <i>fakturowanych:</i>		b) brak całego denka	zł	14
1) beczki do śledzi,		c) za każdą uszkodzoną klepkę (pęknięcie lub wyłamany wątor) — do 7 klepek włącznie (przy uszkodzeniu powyżej 7 klepek opakowania należy traktować jako odpadki)		12
2) faski do marynat,		d) brak obręczy		5
3) beczki żelazne do tranu,		2) <i>skrzynki dorszówki D-40, D-25, konserwowe i do marynat, K, KS</i>		
4) skrzynki do ryb: dorszówki D-40 i D-25, RS-50 oraz łosiówki Ł-40.		a) za każdy brakujący element lub złamany element		3
5) skrzynki do konserw K,		b) za brak wieka (komplet)		10
6) skrzynki do marynat KS,		c) za brak kratownicy w skrzynkach KS		6
7) słoje szklane do marynat o pojemności 6 litrów z kapturami,		3) <i>skrzynki do ryb słodkowodnych RS-50, Ł-40</i>		
8) balony szklane w koszach z kapturami i korkami,		a) za każdy brakujący lub złamany element		7
9) kosze (tubianki) do raków,		b) za brak wieka (komplet)		20
		4) <i>faski do marynat</i>		
b) <i>nie fakturowanych:</i>		a) za brak dna		7
1) skrzynki do ryb wędzonych — wszelkie,		b) za każdą uszkodzoną klepkę (pęknięcie lub złamany wątor) do 7 klepek włącznie (przy uszkodzeniu powyżej 7 klepek opakowania należy traktować jako odpadki)		6
2) słoje szklane do konserw i marynat o pojemności 0,35 i 0,5 l.		c) za brak 1 obręczy		3
II. Ceny za brakujące lub uszkodzone elementy:				
1) beczki	zł			
a) uszkodzenia denka — brak lub odłupanie 1 elementu	6			